A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2016. június 9.*

„Előzetes döntéshozatal — Levegőszennyezés — Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere — 2003/87/EK irányelv — A »létesítmény« fogalma — Tüzelőanyag-tároló felvétele — 601/2012/EU rendelet — A »létesítményből kivitt tüzelőanyag« fogalma”

A C-158/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Raad van State (államtanács, Hollandia) a Bírósághoz 2015. április 3-án érkezett, 2015. április 1-jei határozatával terjesztett elő az előtte

az **Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV**

és

a **Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, J.-C. Bonichot (előadó) és E. Regan bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV képviseletében V. M. Y. van ’t Lam és T. Kortmann advocaten,

– a holland kormány képviseletében M. de Ree és M. Bulterman, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében E. Manhaeve és K. Mifsud-Bonnici, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. március 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: holland.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2013. december 17-i 1359/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozattal (HL 2013. L 343.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.; a továbbiakban: 2003/87 irányelv) 3. cikke e) pontjának, valamint a 2014. március 4-i 206/2014/EU bizottsági rendelettel (HL 2014. L 65., 27. o.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről szóló, 2012. június 21-i 601/2012/EU bizottsági rendelet (HL 2012. L 181., 30. o., helyesbítés: HL 2012. L 347., 43. o., a továbbiakban: 601/2012 rendelet) 27. cikke (2) bekezdésének az értelmezésére irányul.

2 Ezt a kérelmet az Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV (a továbbiakban: EPZ) és a Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit (Holland Kibocsátási Hatóság igazgatósága, a továbbiakban: NEa) között a széntárolás során történő önmelegedésből származó üvegházhatást okozó gázok figyelembevétele tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2003/87 irányelv

3 A 2003/87 irányelv (11) preambulumbekezdése kimondja:

„A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy egyes meghatározott tevékenységeket végző üzemeltetők rendelkezzenek üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedéllyel, illetve nyomon kövessék és jelentsék az e tevékenységek esetében megjelölt üvegházhatású gázok kibocsátását.”

4 Ezen irányelv „Alkalmazási kör” című 2. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Ezen irányelvet az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásokra és a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gázokra kell alkalmazni.”

5 Az említett irányelvnek a „Fogalommeghatározás” című 3. cikke a következőket írja elő:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

[...]

b) »kibocsátások«: üvegházhatású gázoknak valamely létesítményben található forrásokból a légkörbe történő kiengedése […];

[...]

e) »létesítmény«: minden olyan, helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. számú mellékletben felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, illetőleg amely [helyesen: amely] műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amely hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre;

[...]

t) »égetés«: tüzelőanyagok oxidálása függetlenül az e folyamat révén előállított hő-, elektromos vagy mechanikai energia felhasználási módjától, valamint az ehhez közvetlenül kapcsolódó valamennyi tevékenység, beleértve a hulladékgázok tisztítását;

[...]”

6 Ugyanezen irányelv „Az egységek átruházása, visszaadása és törlése” című 12. cikkének (3) bekezdése az alábbiakat írja elő:

„A tagállamok biztosítják, hogy minden létesítmény üzemeltetője minden év április 30-ig átadjon annyi egységet – a II. fejezet szerint kiosztott egységek kivételével –, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó és a 15. cikknek megfelelően ellenőrzött teljes kibocsátása, illetve, hogy ezeket az egységeket azt követően törlik.”

7 A 2003/87 irányelv I. melléklete felsorolja azokat a tevékenységi kategóriákat, amelyekre ez az irányelv vonatkozik, és a 6. pontjában említést tesz többek között a 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel rendelkező tüzelőanyag-berendezésekről (kivéve a veszélyeshulladék-égető és településihulladék-égető létesítményeket). Egyébiránt e melléklet 5. pontja pontosítja, hogy ha e mellékletben szereplő bármely tevékenység teljesítményére vonatkozó küszöbértéket túlzónak ítélnek egy létesítmény vonatkozásában, a veszélyes és a települési hulladék égetését végző egységeken kívül valamennyi üzemanyag-égetést folytató egységet szerepeltetni kell az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben.

A 601/2012 rendelet

8 A 601/2012 rendelet (1) preambulumbekezdése kimondja:

„A 2003/87[...] irányelvnek megfelelően létrehozott, üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei kereskedelmi rendszerének hatékony működése szempontjából alapvető fontosságú az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának az e rendeletben megállapított harmonizált követelményekkel összhangban történő teljes, következetes, átlátható és pontos nyomon követése és jelentése. [...]”

9 Az említett rendelet (5) preambulumbekezdése így fogalmaz:

„Az e rendelet által létrehozott rendszer egyik alapelemét annak a nyomonkövetési tervnek kell képeznie, amely részletes, teljes és átlátható dokumentációt tartalmaz az adott létesítmény vagy légijármű-üzemeltető módszereiről. A tervet a hitelesítő megállapításaira való reagálás céljából, valamint az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető kezdeményezése alapján rendszeresen aktualizálni kell. [...]”

10 Ugyanezen rendelet „Hatály” című 2. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ezt a rendeletet a 2003/87[...] irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységeket érintően meghatározott, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának és a helyhez kötött létesítményekkel [...] kapcsolatos, tevékenységre vonatkozó adatok nyomon követésére és jelentésére [...] kell alkalmazni.

Ezt a rendeletet a 2013. január 1-je után előforduló kibocsátásra és tevékenységre vonatkozó adatokra kell alkalmazni.”

11 A 601/2012 rendelet „Fogalommeghatározások” című 3. cikke az alábbiakat írja elő:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

5. »kibocsátó forrás«: egy létesítmény olyan jól elkülöníthető része vagy egy létesítmény olyan eljárása, amely üvegházhatást okozó gázokat bocsát ki [...];

[...]

11. »égetésből származó kibocsátás«: az üvegházhatást okozó gázoknak a tüzelőanyag és az oxigén exoterm reakciójából származó kibocsátása;

[...].”

12 Az említett rendeletnek a „Teljesség” című 5. cikke a következőket írja elő:

„A nyomon követés és jelentés teljes, és kiterjed a 2003/87[…] irányelv I. mellékletében felsorolt, valamint az irányelv 24. cikke alapján felvett releváns tevékenységek összefüggésében meghatározott minden egyes üvegházhatást okozó gáznak a tevékenységekhez tartozó valamennyi kibocsátó forrásból és forrásanyagból származó, égetési és technológiai eredetű összes kibocsátására, elkerülve ugyanakkor a kétszeres beszámítást.

Az üzemeltetők és légijármű-üzemeltetők a jelentési időszakban megfelelő intézkedéseket tesznek a hiányos adatok előfordulásának megelőzése érdekében.”

13 Ugyanezen rendelet „Általános kötelezettség” című 11. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Minden üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető nyomon követi az üvegházhatású gázok kibocsátását az illetékes hatóság által a 12. cikk értelmében jóváhagyott nyomonkövetési terv alapján, figyelembe véve az adott létesítmény [...] jellegét és működését.

[...]”

14 A 601/2012 rendelet „A nyomon követés tárgyi terjedelme” című 20. cikkének (1) bekezdése az alábbiakat írja elő:

„Az üzemeltetők minden létesítmény esetében meghatározzák a nyomon követés tárgyi terjedelmét.

A tárgyi terjedelmen belül az üzemeltető figyelembe veszi a 2003/87 […] irányelv I. mellékletében felsorolt és a létesítményben folytatott tevékenységekhez tartozó összes kibocsátó forrásból és forrásanyagból származó valamennyi vonatkozó üvegházhatást okozó gáz kibocsátását, valamint a tagállamok által a 2003/87 […] irányelv 24. cikke alapján a rendszerbe bevont tevékenységeket és üvegházhatást okozó gázokat.

Az üzemeltető a jelentési időszak alatt a rendes üzemelés és a rendkívüli események – beleértve az üzemindítás és -leállítás, valamint a vészhelyzetek – során jelentkező kibocsátást is figyelembe veszi, kivéve a szállításhoz használt járművekből származó kibocsátást.”

15 Az említett rendelet „A nyomonkövetési módszer kiválasztása” című 21. cikkének (1) bekezdése az alábbiakat írja elő:

„A létesítmények kibocsátásának nyomon követése esetében az üzemeltető számításon alapuló módszert vagy pedig mérésen alapuló módszert alkalmaz, e rendelet konkrét rendelkezéseivel összhangban.

A számításon alapuló módszerek a forrásanyagokból történő kibocsátást a mérőrendszerekkel kapott, tevékenységre vonatkozó adatok és a laboratóriumi elemzésekből vagy alapértelmezett értékekből származó kiegészítő paraméterek alapján történő meghatározásából állnak [helyesen: paraméterek alapján határozzák meg]. [...]

[...]”

16 Ugyanezen rendelet „A tevékenységre vonatkozó adatok meghatározása” című 27. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Az üzemeltető a forrásanyagok tevékenységre vonatkozó adatait az alábbi módszerek egyikével határozza meg:

a) a kibocsátást okozó folyamatnál végzett folyamatos mérés alapján;

b) az egyesével kibocsátott mennyiségek mérésének összesítése alapján, a vonatkozó készletváltozások figyelembevételével.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a jelentési időszakban feldolgozott tüzelőanyag vagy más anyag mennyiségét a következőképpen kell kiszámítani: a jelentési időszakban vásárolt tüzelőanyag vagy más anyag mennyisége mínusz a létesítményből kivitt tüzelőanyag vagy más anyag mennyisége plusz a jelentési időszak elején készleten lévő tüzelőanyag vagy más anyag mennyisége mínusz a jelentési időszak végén készleten lévő tüzelőanyag vagy más anyag mennyisége.

[...]”

A holland jog

17 A wet milieubeheer (a környezetvédelemről szóló törvény) 2.2 cikkének (1) bekezdése értelmében az NEa látja el a 601/2012 rendeletben meghatározott feladatokat.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

18 Az EPZ üzemeltet egy 1987-ben üzembe helyezett hollandiai szénerőművet. Ezen erőmű teljesítménye 406 MW, és naponta átlagosan 2500 tonna szenet használ el.

19 A szenet az erőműtől körülbelül 800 méterre fekvő tárolótelepre szállítják, amelyet közút választ el az erőműtől. A szenet itt hat hónap és egy év közötti időtartamban tárolják, majd szállítószalagon az erőműhöz szállítják, hogy ott később megőröljék, és a tüzelőberendezésbe töltsék.

20 A 2013 és 2020 közötti harmadik kereskedelmi időszak tekintetében az EPZ által üzemeltetett létesítmény nyomonkövetési tervének kidolgozása keretében az NEa megállapította, hogy a tárolás során bekövetkező önmelegedés miatt kárba veszett szén nem tekinthető a 601/2012 rendelet 27. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, e létesítményből kivitt tüzelőanyagnak.

21 Következésképpen a 2013. november 8-i határozatával az NEa megtagadta az említett nyomonkövetési terv EPZ által kért módosításának jóváhagyását, majd 2014. április 23-i határozatával mint megalapozatlant elutasította az említett első határozattal szemben az EPZ által benyújtott panaszt.

22 Az EPZ az utóbbi határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelemmel fordult a Raad van Statéhez (államtanács).

23 E körülmények között a Raad van State (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A [...] 2003/87 [...] irányelv […] 3. cikkének e) pontja szerinti »létesítmény« fogalmába tartozik-e a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan helyzet, amelyben a szenet egy széntelepen tárolják, amely telepen az önmelegedés CO_2-kibocsátást idéz elő, a széntelep központja a szénerőmű [területének] szélétől körülbelül 800 méterre fekszik, a két területet közút választja el egymástól, és a szenet az út felett húzódó szállítószalaggal szállítják a tárolótelepről az erőműbe?

2) Magában foglalja-e a [...] 601/2012 [...] rendelet [...] 27. cikkének (2) bekezdésében szereplő, a »létesítményből kivitt tüzelőanyag« kifejezés a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan helyzetet, amelyben a szén a széntelepen történő tárolás ideje alatt az önmelegedés miatt bekövetkező égés folytán kárba vész?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

24 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2003/87 irányelv 3. cikkének e) pontja szerinti „létesítményt” képez-e egy szénerőműhöz tartozó, az alapeljárásban szereplőhöz hasonló és a kérdést előterjesztő bíróság által leírt tüzelőanyag-tároló, figyelembe véve különösen azt, hogy e tárolótelep a szénerőműtől körülbelül 800 méterre fekszik, a két területet közút választja el egymástól, és a tüzelőanyagot az ezen út felett húzódó szállítószalaggal szállítják e tárolótelepről az erőműbe.

25 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2003/87 irányelv 3. cikkének e) pontja értelmében ezen irányelv alkalmazásában létesítmény minden olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az említett irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amely hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre.

26 Egyébiránt e melléklet többek között a 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel rendelkező tüzelőanyag-berendezések égetési tevékenységére vonatkozik (kivéve a veszélyeshulladék-égető és településihulladék-égető létesítményeket).

27 Az alapeljárásban nem vitatott, hogy az EPZ szénerőművének teljes bemenő hőteljesítménye meghaladja a 20 MW-ot, ezért e létesítmény szénégetési tevékenysége a 2003/87 irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozik.

28 Ezzel szemben ami a tárolási tevékenységet illeti, még ha feltételezzük is, hogy az említett szénerőműbe szánt szénnek a tárolása során bekövetkező önmelegedési folyamata az ezen irányelv I. melléklete szerinti tüzelőanyag-égetésnek tekinthető, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból nem derül ki, hogy az alapeljárásban szóban forgó tárolótelep teljes bemenő hőteljesítménye meghaladja az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott 20 MW-os küszöbértéket. Ennélfogva e tárolótelep nem tekinthető a 2003/87 irányelv 3. cikkének e) pontja értelmében vett, helyhez kötött műszaki egységnek.

29 Következésképpen az alapeljárásban szóban forgó széntároló csak akkor képezi a 2003/87 irányelv 3. cikkének e) pontja értelmében vett létesítmény részét, ha a széntárolási tevékenység megfelel az e rendelkezésben – az ezen irányelv I. mellékletében megjelöltektől eltérő tevékenységek tekintetében – megállapított kritériumoknak. Így ez a helyzet akkor, ha ez a tevékenység közvetlenül együtt jár az erőmű égetési tevékenységével, illetőleg műszakilag kapcsolódik az ezen erőmű telephelyén folytatott tevékenységhez, és hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre.

30 E tekintetben rá kell mutatni egyrészt arra, hogy az, hogy a tárolt szén nélkülözhetetlen az erőmű működéséhez, önmagában elegendő annak megállapításához, hogy a tárolás közvetlenül együtt jár az erőmű tevékenységével. E közvetlen kapcsolatot fejezi ki ezenfelül az említett két tevékenység közötti műszaki kapcsolat megléte is. Amint azt a főtanácsnok az indítványának 30. pontjában szorgalmazza, egy ilyen kapcsolat feltételezendő akkor, ha az adott tevékenység közös műszaki folyamatba van integrálva az erőmű égetési tevékenységével.

31 Az alapeljárásban szereplőhöz hasonló széntároló esetében mindenképpen fennáll egy ilyen kapcsolat, önmagában e telep tárgyi feltételeinek megszervezéséből, valamint a széntelep és az erőmű közötti szállítószalag meglétéből fakadóan.

32 E tekintetben nincs jelentőségük a kérdést előterjesztő bíróság által említett egyéb körülményeknek, így annak, hogy a tárolótelep és az erőmű területe körülbelül 800 méterre fekszik egymástól, és azokat közút választja el egymástól.

33 Másrészt azt is meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó széntárolási tevékenység önmelegedési folyamat révén üvegházhatást okozó gázok kibocsátásával jár, és így e tevékenység hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre a 2003/87 irányelv 3. cikkének e) pontja értelmében.

34 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/87 irányelv 3. cikkének e) pontja értelmében vett „létesítmény” részét képezi egy szénerőműhöz tartozó, az alapeljárásban szereplőhöz hasonló és a kérdést előterjesztő bíróság által leírt tüzelőanyag-tároló.

A második kérdésről

35 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 601/2012 rendelet 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a 2003/87 irányelv 3. cikkének e) pontja értelmében vett létesítmény részét képező telepen a széntárolás során bekövetkező önmelegedési folyamat miatt kárba veszett szén az e létesítményből kivitt szénnek minősül-e.

36 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az EPZ az általa üzemeltetett létesítmény kibocsátásainak nyomon követése érdekében a 601/2012 rendelet 27. cikke (1) bekezdésének b) pontjában leírt, számításon alapuló nyomonkövetési módszer alkalmazásáról döntött.

37 Ilyen esetben először is a 601/2012 rendelet 27. cikke (1) bekezdésének b) pontja lehetővé teszi, hogy az üzemeltető a forrásanyagok tevékenységre vonatkozó adatait az egyesével kibocsátott mennyiségek mérésének összesítése alapján, a vonatkozó készletváltozások figyelembevételével állapítsa meg.

38 A 601/2012 rendelet 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdése ezt követően úgy rendelkezik, hogy a forrásanyagok tevékenységre vonatkozó adatainak az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában pontosított módszerrel történő megállapításakor a jelentési időszakban vásárolt tüzelőanyag mennyiségéből le kell vonni a létesítményből kivitt tüzelőanyag mennyiségét.

39 Mind e rendelkezés szövege, ahol a „kivitt”, és nem a „kárba veszett” kifejezés szerepel, mind a 601/2012 rendelet által megvalósítani kívánt célkitűzés – amely szerint az e rendelet 5. cikkében pontosítottaknak megfelelően biztosítani kell a teljes körű nyomon követést és jelentést, amelyek kiterjednek a 2003/87 irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek összefüggésében meghatározott minden egyes üvegházhatást okozó gáznak a tevékenységekhez tartozó valamennyi kibocsátó forrásból és forrásanyagból származó, égetési és technológiai eredetű összes kibocsátására, elkerülve ugyanakkor a kétszeres beszámítást – azt igazolja, hogy az alapeljárásban szereplőhöz hasonló, kárba veszett tüzelőanyagok nem tekinthetők az említett rendelet 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében vett, a létesítményből kivitt szénnek.

40 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 601/2012 rendelet 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a 2003/87 irányelv 3. cikkének e) pontja értelmében vett létesítmény részét képező telepen a széntárolás során bekövetkező önmelegedési folyamat miatt kárba veszett szén nem tekinthető az e létesítményből kivitt szénnek.

A költségekről

41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2013. december 17-i 1359/2013/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének e) pontja értelmében vett „létesítmény” részét képezi egy szénerőműhöz tartozó, az alapeljárásban szereplőhöz hasonló és a kérdést előterjesztő bíróság által leírt tüzelőanyag-tároló.**

2) **A 2014. március 4-i 206/2014/EU bizottsági rendelettel módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről szóló, 2012. június 21-i 601/2012/EU bizottsági rendelet 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a 2003/87 irányelv 3. cikkének e) pontja értelmében vett létesítmény részét képező telepen a széntárolás során bekövetkező önmelegedési folyamat miatt kárba veszett szén nem tekinthető az e létesítményből kivitt szénnek.**

Aláírások